

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.61

Hely

Idő

"1924"

Személy

Szerző:

Cím: *Exhumáltak Szigligeti, Vahot Imrét, Czuczor Gergelyt, Szerdahelyi Kálmánt, Czakó Zsigmondot, Ráday Gedeont és sok más jelesünket*

helyét Krakót, Ráday Gedeont és sok más jelesünket

Forrás:

Magyarország

Dr.

1924. 3. 29.

Közp. nyomt. XX. cs.

Exhumáltak Szigligeti Edét, Vahot Imrét, Czuczor Gergelyt, Szerdahelyi Kálmánt, Czakó Zsigmondot, Ráday Gedeont és sok más jelesünket

ii hazinyomda 1992

Haynau több áldozata új sírban. — Aranyrojtos nyakkendők, gyilkos golyók, csillogó gyűrűk, kardok a feltárt sírokban. — Tízezer halott csontjait ásták ki a kerepesiúti temetőben

(A Magyarországi tudósítójától.) A főváros legszebb és legjobban megközelíthető temetője a Kerepesi temető. Aki csak teheti, igyekszik a halottait itt elhelyezni. A főváros tanácsa — hogy a túltömött temetőben további temetkezések számára helyet nyerjen — még 1919-ben kijelölt tizennyolc régi sírtáblát, hogy ott az 1860-tól 1878-ig eltemetett mintegy tízezer halott csontjait kiássák a kőbányai temető nagy kő- és sírjában helyezték el.

Az idén a 41-es, 60-as, 61-es, 65-ös, 68-as és 69-es parcellákban eltemetett halottakra kerül a sor, akik közt számos akadémikus, magasrangú katonatiszt, neves egyetemi tanár, híres régi színész, író, hírlapíró, költő, sőt 48-as kivégzett miniszter is van.

A főváros humanusan gondoskodik az elhalt jelesek maradványairól, ha a hozzátartozók akár azért, mert szintén elhaltak, akár pedig mert szegények nem tudnak új sír helyet vásárolni és az exhumálás költségeit fedezni. Ezeket *közköltségen*: a temető jövedelmeiből temetik el. Így temették el eddig a 4-es sírtáblában nyugodott *Voronieczky Micsláv lengyel herceget*, a szabadságharc lengyel légionjának huszonhatéves vitéz ezredesét, akit 1849 október 6-ikán Haynau az Új Épületben agyonlővetett. A hős herceg csontmaradványait az egyetemi ifjúság által annakidején emelt síremléssel együtt, a Kossuth-mauzóleummal szemben, a szabadságharcosoknak később építendő sírtáblájában fogják elhelyezni. Exhumálásra kerülnek: *Szigligeti Ede* drámaíró, a Nemzeti Színház kiváló igazgatójának földi maradványai; a tőle néhány lépésnyire nyugvó *Vahot Imre*, a nagyérdemű lapszerkesztő, író és vitéz szabadságharcos; *Bernáth Gáspár*, a humorista és dalköltő, Lavotta életrajzírója; a tréfáiról országszerte ismert *Gazsika*; *Czuczor Gergely*, a jeles pap és költő,

akinek tölgyfakoporsójában egy antik vörösrézszületet találtak; *Csányi László*, a Kossuth-kormány közlekedési minisztere, aki Világos után magas kora miatt nem akarta már elhagyni hazáját és akit ugyancsak Haynau akasztatott fel az Új Épület udvarán.

Sárosy Gyula író, az *Aranytrombita* szerzőjének exhumálásánál *aranyrojtos selyemnyakkendőjét teljes épségben megtalálták, míg díszmagyar ruhája már teljesen elfoszlott. Igófi Szentágh Antal* gömörösetneki születésű bölcsészeti írókat az 5-ös Máriaissy-huszárok dúsan zsinórozott századosi egyenruhájának foszlányai között találták meg, *mellette a kardja fekiútt. Szerdahelyi Kálmán*, a Nemzeti Színház egykori hátszerelemesének, *Prielle Kornélia* férjének gyűrűs ujján megtalálták a P. K. 1867. jelzésű aranygyűrűjét, melyet utódai a most létesülő színművészeti múzeumnak szántak. A párban agyonlőtt *Reviczky Szevernek*, a publicistának csontjai közt pedig *megelelték a halált okozó pisztolygolyót*, ugyancsak megtalálták *Czakó Zsigmond* drámaíró koponyájában a *revolvergolyót, amellyel Csengery Antal publicista lakásán agyonlőtte magát*. Vörös fenyőkoporsója csodálatos épségben maradt meg, pedig ezt még a régi váciúti temetőből szállították ide, amikor a kerepesi temető megnyitott. Legutóbb a híres és félelmetes szegedi királyi biztost, *Ráday Gedeont grótot, Rózsa Sándor és betyártársainak kézrekerítőjét exhumáltak*. Huszárszázadosi egyenruhájában, teljesen épen maradt sarkantyús lakkeszimájában találták meg.

Ezek volnának a nevesek, kiknek újabb zavartalan pihenéséről a halás utókor gondoskodik. *A többiek, a névtelen tízezer, a kőbányai temető többemeletes mélységű gyűjtőmedencéjébe kerül*, amelyben a szegények és gazdagok, boldogok és boldogtalanok csontjai kavarnak össze a halál nagy egyenlőségében.